

УДК 657

М. В. Єрмолаєва, к.е.н., доцент,
професор кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю;
І. Р. Злепко, здобувач вищої освіти СВО «Магістр»,
Полтавська державна аграрна академія
(м. Полтава, Україна)

КРЕДИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ В СВІТІ МІЖНАРОДНИХ ТА НАЦІОНАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ ОБЛІКУ

Анотація: Висвітлено сутність зобов'язань згідно міжнародних та національних стандартів обліку, розглянуто відмінності їх класифікації, з'ясована роль кредиторської заборгованості в господарській діяльності підприємства.

Ключові слова: зобов'язання, кредиторська заборгованість, платоспроможність, розрахунки.

Аналізуючи баланс підприємства, користувач звертає увагу на його активи та джерела їх формування. Виходячи з формули балансового узагальнення, згідно якої сума активів підприємства дорівнює сумі його капіталу та зобов'язань, користувач звітності може з'ясувати, що саме стало базою створення наявних активів. Дані про активи та джерела їх формування узагальнюються в системі бухгалтерського обліку. В Україні методологія формування в обліку і звітності даних про зобов'язання регламентується П(С)БО 11 «Зобов'язання», який базується на МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи», але враховує національні особливості обліку, напрацьовані в Україні.

Згідно МСБО 37 «Зобов'язання - існуюче зобов'язання суб'єкта господарювання, яке виникає в результаті минулих подій і погашення якої, за очікуванням, призведе до вибуття ресурсів суб'єкта господарювання, котрі втілюють у собі економічні вигоди» [1]. В міжнародному обліку зобов'язання поділяють на юридичні, конструктивні та умовні. Окремою групою виділяють обтяжливі контракти.

Слід звернути увагу на те, що П(С)БО 11 не надає тлумачення терміну «зобов'язання». Положення містить лише умови, за яких зобов'язання може

визнаватися в обліку. В Україні відповідно до П(С)БО 11 зобов'язання поділяють на довгострокові, поточні та непередбачені [2].

Кредиторська заборгованість перед постачальниками за продукцію, товари та послуги є складовою частиною зобов'язань підприємства і характеризує джерела формування його активів. Слід зазначити, що станом на 31 грудня 2017 р. загальна сума поточних зобов'язань і забезпечень за видами економічної діяльності підприємств в Україні становила 5769539,0 млн. грн. В структурі поточних зобов'язань частка кредиторської заборгованості суб'єктів підприємницької діяльності становила 2928507,6 млн. грн., або 50,8 % [3].

Стан та динаміка кредиторської заборгованості підприємства характеризують з одного боку його фінансове становище і спроможність погашати свої зобов'язання перед постачальниками, підрядниками та іншими кредиторами, а з іншого боку може характеризувати рівень дотримання платіжної дисципліни і порядність у веденні бізнесу.

О. Шарапа зазначає, що до теперішнього часу не втратило актуальності питання управління кредиторською заборгованістю підприємства. Автор зазначає, що значна кількість вітчизняних підприємств під час здійснення своєї господарської діяльності в першу чергу вирішують особисті проблеми, а поточні зобов'язання перед постачальниками та підрядниками погашають за залишковим принципом [4].

Ми погоджуємося з думкою автора і вважаємо, що сьогодні, на жаль, у багатьох підприємців відсутня «культура ведення бізнесу та розрахунків», що призводить до зростання рівня поточної кредиторської заборгованості і провокує кризу неплатежів.

Перед бухгалтерською службою підприємства постає важливе завдання контролю за своєчасністю погашення кредиторської заборгованості перед постачальниками та підрядниками та недопущення переходу її до категорії простроченої. Крім того, зростання частки кредиторської заборгованості в структурі поточних зобов'язань може призвести до зниження платоспроможності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи» в ред.. від 01.01.2012. № 929_051 / МФУ. URL: https://mof.gov.ua/storage/files/IAS%2037_ukr_2018.pdf (дата звернення 16.09.2020).
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання» від 30.01.2000. № 20 в ред. від 29.10.2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0085-00#Text> (дата звернення 16.09.2020).
3. Поточні зобов'язання і забезпечення підприємств за видами економічної діяльності станом на 31 грудня 2017 року. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2013/fin/pz/pz_ed/pz_ed_u/pz_ed_3_17_u.htm (дата звернення 16.09.2019)
4. Шарапа О. Особливості економічного аналізу кредиторської заборгованості підприємства. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. Міжнародний науковий журнал*. 2016. Вип. 4. С. 91-101

УДК 657

Г. Є. Жураковська, студентка гр. ОА-17
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»
(м. Маріуполь, Україна)

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ І АУДИТУ В УМОВАХ ПЕРЕХОДУ БІЗНЕСУ У ЦИФРОВЕ СЕРЕДОВИЩЕ

Анотація: Сучасні інформації технології розповсюджуються сьогодні в усіх галузях світової економіки. Вони створюють нові споживчі властивості, доповнюють нові форми організації бізнес-структур та їх ринкові можливості.

Ключові слова: інформаційні технології, бухгалтерський облік, обробка інформації

Інформаційні технології формують нові ринкові структури (ринок електронної комерції), створюють нові можливості для кооперації бізнесу (віртуальні підприємства, банки тощо), впливають на створення нових професій – вони змінюють стиль життя та ведення бізнесу.

Широке впровадження телемедіа, інтернету, електронної комерції забезпечують масове впровадження цифрових технологій, у тому числі, у повсякденне життя суспільства. Сьогодні в Україні близько 58% населення є користувачами інтернет [1], а це означає, що ця кількість буде зростати.

Доступ до комунікаційних та інформаційних технологій покращився за останні 25 років в усьому світі. Цифровий розрив між державами зменшується – як в області фіксованого й мобільного зв'язку, так і стосовно інтернету. Так, за даними міжнародного союзу електрозв'язку (international telecommunication union – itu) кількість підключень до інтернету в світі зросла з 519 млн. У 1990 році до 3 923 млн. Індивідуальних користувачів у 2019 році (оціночний показник).

З метою підтримки таких інновацій повинні бути забезпечені такі головні умови:

1. Рух грошових коштів повинен забезпечуватись в цифрових мережах, тому слід розширювати можливості електронних ринків та розвиток інноваційних засобів платежу.